

דבריו של שר התיירות אברהם הירשזון בכינוס היסוד של המועצה הציבורית בנושא "תרומתם של ניצולי השואה למדינת ישראל"

18 בינואר 2005

צהרים טובים,

ראשית, הייתי רוצה הערה... הייתי מציע לא להתייחס לדור שני לניצולי שואה. מה זה דור שני? אם אני נולדתי בארץ והוריי הגיעו לכאן בשנת 32, האם יש הבדל ביני לבין מישהו אחר שהוא בן לניצולי שואה? אני לא רואה שום הבדל בזה. אני אומר את דעתי וזכותכם לחלוק עליי...

אני חושב שכשאנו עומדים באושוויץ ובבירקנאו, זה המקום היחיד בעולם שאנחנו מבינים שהצורך הנאצי לא הבדיל שם בין אשכנזים לספרדים, בין דתיים לחילוניים. הוא הרג אותנו באשר היינו יהודים. באיזה שהיא נקודה המאכלת הזו הפסיקה לעבוד, אולם אם היא הייתה ממשיכה, היא הייתה הורגת כל יהודי באשר הוא... אני חושב שהייחוד של השואה הוא לא רק במספר ההרוגים, אלא שזוהי הפעם היחידה בהיסטוריה שרצו לקחת גזע ולהשליך אותו לפח האשפה של ההיסטוריה.. אני לכן סבור שיש ללכת אל המאחד.

הקמתם היום מועצה שהיא חשובה ביותר, חשובה על מנת להחדיר לבני הנוער במדינה הזאת את חשיבותם של ניצולי השואה, ושמפה נוציא את זה לגויים, למדינות אחרות. הבסיס המוסרי של מדינת ישראל הוא ניצולי השואה.

השואה לא התחילה באושוויץ ומיידאנק, שם היא נגמרה. היא התחילה בכל אחת מערי אירופה - בשנאה שהיתה, וכאשר אתה עוצם את העיניים ועובר 60 שנה קדימה – אתה שואל את עצמך האם נלמדו הלקחים מן השואה. התשובה כמדומני, היא לא.

...אני מתחייב לעשות כל שביכולתי למען ניצולי השואה, למען רווחתם ולמען כבודם... אני חושב שהיום, הרבה יותר מבעבר, תוכלו למצוא אוזן קשבת אצלי ואצל רבים מחברי הכנסת לבעיותיכם וצרכיכם.

תודה רבה